

काशी f. 1) Gürtel, insbes. ein weiblicher mit Glückchen oder andern klingenden Zierathen AK. 2, 6, 2, 10, 3, 4, 24, 160. H. 664. an. 2, 57. MED. k. 3. R. 3, 58, 26. काशीनिन्द 5, 10, 12. 12, 44. Suçr. 2, 423, 9. Raçh. 6, 43. KUMĀRAS. 1, 37. 3, 55. MEGH. 29. AMAR. 18, 28. RĪ. 6, 4. Bhāg. P. 3, 23, 32. काशीकलाप 4, 8, 49. BHARTR. 1, 56, 66. Am Ende eines adv. comp. काशि चि. 9, 82. — 2) N. eines Strauchs, *Abrus precatorius*, H. an. Viçva im ÇKDr. — 3) N. pr. einer der 7 heiligen Städte TRIK. 3, 3, 75. H. an. MED. VARĪH. Bṛh. S. 14, 15 in Verz. d. B. H. 241. काशीपुर P. 6, 2, 99, Sch. LIA. I, 163. II, 933.

काशीपद् (का + पद्) n. Hüfte H. 607. HALĀJ. im ÇKDr.; vgl. काशीगुणस्थान KUMĀRAS. 1, 37.

काशीप्रस्थ (का + प्र) m. N. pr. einer Stadt gaṇa मालादि zu P. 6, 2, 88.

काञ्जिक 1) n. saurer Reisschleim AK. 2, 9, 39. TRIK. 2, 9, 10. 3, 3, 378. H. 413. Suçr. 1, 34, 4. 43, 6. 59, 13. 85, 1. 237, 6. 2, 132, 6. 222, 14. 226, 21. 393, 2. काञ्जिकवटक m. ein aus sauerem Reisschleim, Mehl und verschiedenen Gewürzen zubereitetes Gericht BhāVAPR. im ÇKDr. Vgl. काञ्जिक. — 2) f. या a) = m. Sch. zu AK. 2, 9, 39. — b) N. zweier Pflanzen: a) = जीवत्तिलता; ß) = पलाशीलता RĀGĀN. im ÇKDr.

काञ्जी f. 1) = काञ्जिक 1. ein Sch. des AK. im ÇKDr. — 2) N. einer Pflanze (s. मरुद्रोषा) RĀGĀN. im ÇKDr.

काञ्जीक n. = काञ्जिक 1. Sch. zu AK. 2, 9, 39.

काट (Prākṛt-Form von कर्त) m. n. Tiefe, Grund NAIGH. 3, 23. काटे निवाल्कः RV. 1, 106, 6. श्रोण्या काटमर्दति AV. 12, 4, 3. — Vgl. काव्य.

काटवेम m. N. pr. eines Scholiasten des ÇĀKUNTALA; s. BÖHTLINGK in der Einl. zu seiner Ausg. S. VIII. IX.

काटिप्यं von कटिय gaṇa संकाशादि zu P. 4, 2, 80.

काटुकं (von कटुक) n. Schärfe gaṇa पुवादि zu P. 5, 4, 130.

काव्य (von काट) adj. in der Tiefe befindlich VS. 16, 37, 44.

काठ 1) adj. von Kaṭha herührend: काठाः श्लोकाः P. 4, 3, 107, Sch. काठचपनानि Ind. St. 1, 83, 6. — 2) m. Stein, Fels TRIK. 2, 3, 5.

काठक (von कठ) m. N. einer der Brāhmaṇa-Literatur angehörigen Schrift, welche auf die Kaṭha-Schule zurückgeführt wird, P. 4, 3, 120, Vārtt. 7, Sch. 4, 2, 46, Sch. 4, 3, 126, Sch. Nīr. 10, 5. यनुपि काठके P. 7, 4, 38. Vgl. WEBER in Ind. St. 3, 451. fgg. und Ind. Lit. 86. fgg. Vorrede zu Nīr. S. XXII. काठकगृह्य Verz. d. B. H. No. 1176. काठकोपनिषद् in der Ausg. von POLEY = कठेपनिषद्.

काठशाठिन् m. pl. die Schüler des Kaṭhaçāṭha gaṇa शौनकादि zu P. 4, 3, 106.

काठिन (von कठिन) n. 1) hardness. — 2) sternness. — 3) the date fruit WILS.

काठिन्य (wie eben) n. Härte, Steife; Rauheit, Festigkeit des Charakters AK. 3, 4, 14, 69. P. 6, 1, 24, Sch. VOP. 13, 1. Suçr. 2, 8, 14. ÇĀK. 88. KUMĀRAS. 6, 73. Bhāg. P. 2, 10, 23. काठिन्यस्य परितार्थमङ्गं कर्मकृतमपि (अपाटयत्) RĀGĀ-TAR. 3, 440.

काठिन्यफल (का + फल) m. = कपित्थ *Feronia elephantum* Corr. RĀGĀN. im ÇKDr.

काठेरणि (von कठेरणि) gaṇa गरुदि zu P. 4, 2, 138; davon काठेरणीय adj. ebend.

काण 1) adj. f. या kann seinem subst. vorangehen und folgen gaṇa कडारदि zu P. 2, 2, 38. a) einäugig Nīr. 6, 30. H. 433. MED. II. 3. RV. 10, 133, 1. AV. 12, 4, 3. TS. 2, 5, 4, 7. M. 3, 155, 177, 242. 8, 274. 11, 118. MBh. 13, 4287. BHARTR. 1, 63. KATHĪS. 16, 11, 23, 25. VID. 63. अदृष्टा काणः auf einem Auge blind P. 2, 1, 30, Sch. 3, 20, Sch. Ind. St. 1, 52, 9. वामान्तिकाणः DHŪRTAS. 94, 9. अन्तिकाण TS. 6, 1, 6, 7. ÇĀT. BR. 3, 3, 4, 16. KĀTJ. ÇR. 22, 3, 19. — b) ausgestochen, durchlöchert (perforated: as a cowrie broken or perforated by insects HAUGHTON): अन्ति काणमस्य P. 2, 3, 20, Sch. काणेन चतुषा किं वा चतुः पौडैव केवलम् HIT. Pr. 11. पुनः कुञ्जापि काणापि दानाडुपरि (पाति) कर्कटी (das gekrümmte Ende des Wagebalkens, an welches der Strick mit dem Wagebalken befestigt wird) PAÑĀT. II, 74. प्राप्तः काणवराटको ऽपि न मया BHARTR. 3, 5. — 2) m. Krähe TRIK. 2, 5, 20. MED.; vgl. एकांत und काणूक.

काणव (von काण) n. Einäugigkeit SĀU. D. 4, 14, 7, 19.

काणभूति (का + भू) m. N. pr. eines Jaksha KATHĪS. 1, 59.

काणाद् adj. von Kaṇāda herstammend MADHUS. in Ind. St. 1, 19.

काणुकं adj. s. Erl. zu Nīr. S. 60. Nīr. 3, 11. सरंसि सोमस्य काणुका RV. 8, 66, 4.

काणूक m. Krähe Uṇ. 4, 39. HAUGHTON: कानूक (sic) 1) the bird which makes a hanging nest on the Tāl tree. — 2) a cock. — 3) a species of goose. WILKINS' Ms. — Vgl. काण.

काणेर्यं (von काणा) m. der Sohn einer Einäugigen P. 4, 1, 131, Sch. einäugig WILS. काणेर्यविध n. eine von Kaṇeja bewohnte Gegend gaṇa भैरव्यादि zu P. 4, 2, 54.

काणेरं m. = काणेर्य P. 4, 1, 131, Sch. einäugig WILS. कानेरिपूर्वपाद (sic) N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 647.

काणेलीमातरं ein Schimpfwort MAKĪ. 14, 5, 19. 17, 6. 113, 3. 16, 24. 113, 11. 121, 1. 129, 11. 16. Ueberall im voc., mit Ausnahme von 129, 11, wo der acc. काणेलीमातरम् gebraucht wird. Nach einer Randglosse und dem Comm. zu 14, 5 ist काणेली = कन्यका, demnach würde das comp. bedeuten: dessen Mutter ein unverheirathetes Mädchen ist, Hurenkind; nach unserer Meinung könnte काणेली lautlich eher mit काणेर zusammengestellt werden.

काणकमर्दनिकं (von काणक + मर्दन) adj. durch das Niederdrücken der Dornen oder der Feinde hervorgerufen gaṇa अन्तग्यूतादि zu P. 4, 4, 19.

काणकार adj. aus dem Holze des Kaṇṭakāra gemacht gaṇa रजतादि zu P. 4, 3, 154.

काणैविद्धि patron. von काणैविद्ध P. 4, 1, 81. PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 37. fem. काणैविद्धी und काणैविद्धा P. a. a. O.

1. काण्ड m. n. SIDDH. K. 248, b, 5. Accent eines auf काण्ड ausgeh. comp. P. 6, 2, 122, 126, 135. 1) Abschnitt, Stück; bei einer Pflanze das Stück des Halms oder Stängels von einem Absatz zum andern, in einer Handlung der Absatz u. s. w. त्रिभिः काण्डैस्त्रीत्स्वर्गान्तरुत्तन् AV. 12, 3, 42. इदं प्रापमुत्तमं काण्डमस्य यस्माद्धोकात्परमेष्ठी समाप 45. काण्डे काण्डे वै क्रियमाणे TS. 6, 1, 2, 3. 2, 10, 1. काण्डात्काण्डात्प्रोहन्ती परुषः परुषस्वर्गं VS. 13, 20. इषुः त्रिकाण्डा ein Pfeil, aus einem Rohr mit drei Absätzen bestehend; dann Name eines Sternbildes AIT. Bā. 3, 83. ÇĀT. Bā. 2, 1, 2, 9. शतकाण्ड AV. 19, 32, 1. सदैवकाण्ड 3. 2, 7, 3. द्विकाण्डी